నాల్గురీళ్ళ సినిమా

వసుంధర

సుబ్రహ్మణ్యం కథ రాసుకుంటూండగా అతని భార్య గౌరి వచ్చి "మీకోసం ఎవరో వచ్చారండీ హాల్లో కూర్చోపెట్టాను" అంది.

సుబ్రహ్మణ్యం కలం మూత పెట్టి కాగితంమీద పేపర్ వెయిట్ పెట్టి "కథ మంచి పట్టులో వుండగా వచ్చారు, ఎవరో కానీ" అని స్వల్పంగా విసుక్కుంటూ చొక్కా తొడుక్కుని హాల్లోకి వెళ్ళాడు.

"నమస్కారమండీ!" అన్నాడు హాల్లోని వ్యక్తి సుబ్రహ్మణ్యాన్ని చూస్తూనే లేచినిలబడి.

ఆ వ్యక్తిని అదివరలో ఎక్కడా చూసినట్లు అనిపించలేదు సుబ్రహ్మణ్యానికి. మనిషిమాత్రం చాలా గొప్పవాడిలా కనబడుతున్నాడు. "నమస్కారం మీ పేరు తెలుసుకోవచ్చా?"

"ఆనంద్. చలనచిత్ర రంగంలో దర్శకుణ్ణి" అన్నా డతను.

సుబ్రహ్మణ్యం క్షణకాలం తడబడ్డాడు. మనిషి తెలియకపోయినా ఆనంద్ పేరు అతను వినివున్నాడు. ఇప్పుడిప్పుడే పైకివస్తున్న దర్శకుడతను. రెండు సంవత్సరాలలో అతని దర్శకత్వంలో విడుదలైన ఆరుచిత్రాలలో రెండు రజతోత్సవాలూ, మూడు శతదినోత్సవాలూ జరుపుకోగా ఒకటిమాత్రం సుమారుగా ఆడింది. ఆనంద్ గురించిన యీ వివరాలు పత్రికలలో చదవడం మాత్రమే కాక కొందరు దర్శక, నిర్మాతల నోటివెంబడి కూడా సుబ్రహ్మణ్యం విన్నాడు.

సుబ్రహ్మణ్యానికి సినిమాఫీల్డు కొత్తకాదు. రచయితగా అతనికి సుమారు పదిహేను సంవత్సరాలుగా గుర్తింపు వుంది. ఆరేడు సంవత్సరాలుగా అతను సినిమారంగంలో కొద్దికొద్దిగా అనుబంధాన్ని పెంచుకుంటూ వచ్చాడు. అతని కథలు పది—ఇంతవరకూ చలనచిత్రాలుగా వచ్చాయి. రెండు తయారీలో వున్నాయి. ఆ సందర్భమై అతను అప్పుడప్పుడు మద్రాసు వెళ్ళి వస్తూంటాడు. తనపని ఏదో చూసుకుని వచ్చేసే బాపతు కావడంవల్ల చలనచిత్ర రంగంలో అతనికిగల పరిచయస్థుల సంఖ్య పరిమితంగానే వుంది.

"మీగురించి విన్నాను. దివినుంచి భువికి దర్శకుడిగా మీరు దేశంలో చాలామంది హృదయాలలో మరచిపోలేని ముద్రవేశారు. మీ పరిచయం లభించడం అదృష్టంగా భావిస్తున్నాను" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

"కల్పనాశక్తి మీ రచయితలది. వాటికి రూపకల్పన చేసి పేరుతెచ్చుకునేది మేము. ఎంతగొప్ప దర్శకుడైనా

రచయిత పైనే ఆధారపడాలి కదా!" అని నవ్వి "మిమ్మల్ని చూడకపోయినా మీ రచనలు చాలాకాలంగా చదువుతున్నాను. మీ అభిమానుల్లో నేనొకడిని" అన్నాడు ఆనంద్.

సుబ్రహ్మణ్యం కొద్దిగా సిగ్గుపడి "మరీ అంత పెద్ద పదాలుపయోగించకండి. పెద్దపదాలు మీ సహృదయతనే గానీ నా స్థితిని సూచించవు" అన్నాడు.

"విషయానికి వస్తాను" అన్నాడు ఆనంద్ "మన ఆంధ్రదేశం అదృష్టంకొద్దీ వెలసిన అతికొద్ది రచయితల్లో మీరొకరు. రంగనాథంగారు మీ గురించి అసమానం అంటూంటారు. మీ ఊహాశక్తి అద్భుతం. నిర్మాతలు కోరిన దృశ్యాలన్నింటినీ దృష్టిలో వుంచుకుని అద్భుతమైన కథలల్లగలశక్తి మీకుతప్ప ఎవ్వరికీ లేదట. మీ రచనల్లో వెరైటీ చూశాక నాకూ మీ గురించి అటువంటి అభిప్రాయమే కలిగింది. అందుకే మీ సహాయం కోరి వచ్చాను."

"ఆ మాత్రం దానికి మీరు స్వయంగా రావాలా, ఒక వుత్తరం రాస్తే నేనే వచ్చివుండేవాడిని" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం నొచ్చుకుంటూ.

"లేదండీ నేను స్వయంగా వచ్చి మిమ్మల్ని తీసుకువెళ్ళాలనుకుంటున్నాను" అని ఆగాడు ఆనంద్.

"సినిమాకథకు సంబంధించి విషయమేనా?" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం అనుమానంగా.

"అవును. కానీ ఇది మన మేధాశక్తికి పరీక్ష అవుతుంది. నా చిత్రాలను విజయవంతం కావించడం ద్వారా ప్రేక్షకులు నా బాధ్యతను బాగా పెంచారు. ప్రేక్షకుల ఎక్స్‌పెక్టేషన్ నా చిత్రాల విషయంలో చాలా "హై"గా

వుంటోంది. వారిని నిరుత్సాహపరచకూడదని ప్రతిచిత్రంలోనూ వైవిధ్యం చూపించడానికి శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తున్నాను. అయితే లక్షలకొద్ది డబ్బు పెట్టుబడి పెట్టే నిర్మాతల ఆశయాలు నన్ను కొంత అదుపులోకి తీసుకుంటూంటాయి. అందువల్ల నాలో కొంత అసంతృప్తి వుంది. దాన్ని రూపుమాపడం కోసం నేనే స్వయంగా ఒక చిత్రాన్ని నిర్మించాలనుకుని అందుకు కొంత ప్రయత్నం చేశాను. ఇప్పుడు మీ సహకారం కావాలి.''

''చెప్పండి ఎటువంటి కథ కావాలి మీకు?'' అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

''ఇంకా నాకే తెలియదు'' అన్నాడు ఆనంద్.

''అంటే?'' అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం అర్థంకాక.

''ఇప్పటికి నా వద్ద నాలుగురీళ్ళ చిత్రంవుంది. నాలుగు రీళ్ళ కథా ఒక్కలాగా వుండదు. నాలాగా నాలుగు రకాలుగా వుండవచ్చు. మీరా నాలుగురీళ్ళను శ్రద్ధగా చూసి ఆ నాలుగింటినీ అసలు కథలో ఏ విధంగానూ అసందర్భం అనిపించకుండా వుండేలా ఇముడ్చాలి.''

''ఆ నాలుగురీళ్ళలోని నటీనటులెవ్వరు?''

''అంతా కొత్తవారు. అయితే వారిలో ఎవ్వరూ అసలు చిత్రంలో వుండకపోవచ్చు.''

సుబ్రహ్మణ్యం ఆశ్చర్యంగా ఆనంద్ వంక చూసి ''అసలు మీరా నాలుగురీళ్ళను ఎందుకు, ఎలా షూట్ చేశారు?'' అనడిగాడు.

''ఎలా అని అడక్కండి? ఎందుకో వేరే చెప్పాల్సినదేముంది. సినిమాకోసం.''

''నాలుగురీళ్ళూ నాలుగురకాలుగా వుండవచ్చునంటున్నారు గదా–ఏ కథలను దృష్టిలో వుంచుకుని అవి షూట్ చేశారో చెప్పగలరా?''

"ఏమీ చెప్పలేను. నిజం చెప్పాలంటే వాటిని ప్రొజక్షన్లో మొట్టమొదటిసారిగా మనమిద్దరం కలిసే చూస్తాం. అంతవరకూ అందులోని కథాంశం నాకూ తెలియదు."

సుబ్రహ్మణ్యానికి అంతా మిస్టరీగావుంది. ఆనంద్ దగ్గర నాలుగు సినిమారీళ్ళున్నాయి. వాటిలోని నటీనటుల గురించీ, సన్నివేశాల గురించీ, సంభాషణల గురించీ అతనికి తెలియదు. నాలుగూ నాలుగురకాలుగా వుంటాయని అతననుకుంటున్నాడు. అతనితోపాటు తనూ అవి చూసి వాటి ఆధారంగా ఓ కథ అల్లాలి.

"మీరు చెప్పేదంతా మిస్టరీగా వుంది నాకు" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

"ఇందులో మిస్టరీ ఏమీ లేదండీ నేనో కొత్తరకం ప్రయోగం చేస్తున్నాను. అందుకే మీకా రీళ్ళు యెలా వచ్చాయో చెప్పడంలేదు. వాటి ఆధారంగా కథ చెప్పి సహకరించడం మీవంతు. అందుకు సంతృప్తికరమైన పారితోషికం మీకు యివ్వగలను. మీరు ఊఁ అంటే మనం యిప్పుడే బయల్దేరి వెడదాము" అన్నాడు ఆనంద్.

సుబ్రహ్మణ్యం అర్థం చేసుకున్నాడు. ఆ నాలుగు రీళ్ళనూ షూట్ చెయ్యడానికి ఆనంద్ ఒక కొత్తపద్ధతి ఎన్నుకున్నాడు. అది అందరికీ తెలియడం అతనికిష్టం లేదు. ఈ పద్ధతి విజయవంతమైతే_తన తరువాతి చిత్రాలకు కూడా కొనసాగిస్తాడు. వ్యాపారరహస్యం అన్నమాట అది. సుబ్రహ్మణ్యం లోపలకు వెళ్ళి భార్యకు వివరాలు చెప్పి "మరి నేను బయల్దేరి వెడతాను" అన్నాడు.

అతను తిరిగివచ్చేటప్పుడు ఏమేం కొని తీసుకురావాలో గౌరి పెద్ద జాబితా రూపంలో తెలియజేసింది.

తెరమీద బొమ్మ కనబడగానే ఆనంద్ ముఖం చూశాడు సుబ్రహ్మణ్యం. కొత్తగా చూడబోతున్నవాడి ఆత్రుత అతని ముఖంలో చూసి అతను కాస్త ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

ఆ రీల్లో పెద్దవిశేషాలేమీ లేవు. ఒక సందులోని విశేషాలున్నాయి. నాలుగు కూరలదుకాణాలు, ఒక కిరాణా దుకాణం. అరడజనుమంది బిచ్చగాళ్ళు, వచ్చేపోయే జనం—అంతే అందులోని విశేషాలు. ఏ ప్రయోజనమూ ఆశించకుండా తీసిన డాక్యుమెంటరీ చిత్రంలాగున్నది.

తర్వాత రెండవ రీల్లో సన్నివేశం అంతా ఓ కాఫీ హోటల్లో జరుగుతుంది. సర్వర్లు, క్లీనర్లు, టిఫిన్ తినే వాళ్ళు, వచ్చేపోయే జనం—హడావుడి! కాఫీహోటలు గురించి డాక్యుమెంటరీ చిత్రం తీసినా అంతసేపు ఆ వివరాలు చూపరు.

మూడవ రీలు షాకింగుగా వుంది. బెడ్రూంలో భార్యాభర్తలు. నటన చాలా సహజంగా వుంది. ఇద్దరూ కూడా ఎంతో సంసారపక్షంగా కన్పిస్తున్నప్పటికీ—వారి నటన సహజంగా వున్నప్పటికీ తెరపైన వారి నటన అసభ్యంగా వున్నదనక తప్పదు.

సుబ్రహ్మణ్యానికి మూడవరీలు అయిపోగానే మరొక్కసారి చూడాలనిపించింది. ఆ అవకాశం మళ్ళీ వస్తుందో రాదో తెలియదు. అతను మొహమాటాన్ని పక్కకునెట్టి "నాల్గవరీలు చూసేముందు ఇంతవరకూ చూసిన మూడు రీళ్ళనూ మరొక్క మారు చూడాలనుకుంటున్నాను" అన్నాడు.

ఆనంద్ వెంటనే అంగీకరించాడు. అతని ముఖంలో అంతులేని సంతృప్తి కనబడుతోంది.

మొదటిరీలు రెండవ పర్యాయం చూసినపుడు సందులోని విశేషాలు చాలా వినోదాత్మకంగా వున్నాయని సుబ్రహ్మణ్యానికి అనిపించింది. పదినిముషాల సేపు ఆ సందులో జరిగిన బేరసారాలు, సంఘటనలు, మనుషుల ముఖాల్లోని హావభావాలు - అత్యంత సామాన్యమైనవే అయినప్పటికీ-అప్పుడు తెరమీద చూస్తుంటే వింతగా, కొత్తరకంగా ఉన్నాయి. మొదటిపర్యాయం చూసినప్పుడు తనీ విషయాల్ని గుర్తించలేకపోయినందుకు సుబ్రహ్మణ్యం మనసులో చిన్నబుచ్చుకున్నాడు.

మొదటి రీలుతో పోలిస్తే రెండవసారి రెండవరీలు యింకా సరదాగా వుంది. సరదాకు సహజత్వంతోడై చాలా గొప్పగా వున్నదని సుబ్రహ్మణ్యానికి తోచింది. ఆ సన్నివేశంలో మరికొన్ని రసవత్తరమైన సంభాషణలు యిరికిస్తే-ఇంకా రక్తి కడుతుందనీ, అయినా సహజత్వం చెడదనీ అతనికి అనిపించింది.

మూడవరీలు చూసేముందు అప్రయత్నంగానే సుబ్రహ్మణ్యం మెదడులో ఆవేశం చోటుచేసుకుంది. ఆ రీలు చూడాలని అతనికి ఆత్రంగా వుంది. కానీ తీరా చూశాక సుబ్రహ్మణ్యం ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ఆ సన్నివేశం తాననుకున్నంత అసభ్యంగా లేదు. ఆ మాటకొస్తే సెన్సారు నిబంధనలకు అనుగుణంగానే వున్నదని చెప్పవచ్చు. సత్యజిత్ రాయ్ భార్యాభర్తల అనుబంధాన్ని చూపించాలనుకుంటే ఆ రీలులో ఆ విధంగానే తీస్తాడని సుబ్రహ్మణ్యానికి అనిపించింది. అంతవరకూ భార్యాభర్తల అనుబంధాన్ని తెరపై అంతసహజంగా చూసివుండక

పోవడంవల్ల - మొదటిసారి తనకు అటువంటి పొరపాటు అభిప్రాయం కలిగివుండవచ్చునని సుబ్రహ్మణ్యం అనుకున్నాడు.

“మీరీ ఫిల్ములనెలా చిత్రీకరించారో తెలియదు కానీ చాలా గొప్పగా వున్నాయి. యూ ఆర్ రియల్లీ ఎ జీనియస్. మీరు తీసుకోబోయే చిత్రానికి సన్నివేశాలు తప్పక రసపుష్టినిస్తాయి. మిమ్మల్ని అభినందించక తప్పదు” అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

“నా శక్తి అంతా నాల్గవరీలుమీదే వుంది. అందులో ఏముందో చూడాలి” అన్నాడు ఆనంద్.

మూడూ మూడురకాలుగా వున్నందువల్ల నాల్గవరీల్లో ఏముందో చూడాలని సుబ్రహ్మణ్యానికీ ఆత్రుతగానే వుంది. అయితే అందులో ఏముందో చూడాలని ఆనంద్ కూడా ఆత్రుతపడుతూంటే అతనికి ఆశ్చర్యంగా వుంది. తనకు తెలియకుండా చిత్రీకరణ యెలా జరుగుతుంది?

ఆనంద్ రీలు మార్చి ప్రొజక్టర్ ఆన్ చేశాడు.

అది చిన్న సైజు ఆవరణే కానీ నగరంలోని ఓ యిరుకు ప్రాంతమని కూడా చెప్పవచ్చు. అక్కడికి చేరుకోవడానికి మార్గం ఓ ఇరుకుసందు. ఆ ఆవరణకు చుట్టూ గోడలున్నాయి. ఎంతో అపరిశుభ్రంగా వున్నదా ఆవరణ. పగిలిన సీసాలు చెత్తకాగితాలు, తుక్కుగుడ్డలు వగైరాలెన్నో వున్నాయి. బహుశా అక్కడ భరించలేని దుర్వాసన వుండి వుంటుంది.

ఆ ఆవరణలోకి సన్నగా నాజూగ్గావున్న ఓ యువకుడు పరుగెత్తుకురావడంతో రీలు ప్రారంభమైంది. ఆ యువకుడి ననుసరించే ఓ మనిషి వచ్చాడు. ఆ మనిషి ఎత్తుగా, బలంగా వున్నాడు. కళ్ళు క్రూరంగా వున్నాయి. వాటం

చూస్తూంటే ఆతనా యువకుణ్ని తరుముకుంటూ వచ్చి నట్లుంది.

"ప్లీజ్ నన్ను చంపకు" అన్నాడు యువకుడు.

"నా ఆఖరి హెచ్చరికను కూడా నువ్వు లక్ష్యపెట్ట లేదు. నేనింక నీ మాటలు వినే స్థితిదాటిపోయింది. నీకు చావు తప్పదు" అన్నాడా మనిషి.

యువకుడేదో మాట్లాడబోయాడు కానీ ఆ మనిషి చేతులు ఆతని గొంతును గట్టిగా బిగించి పట్టుకున్నాయి. యువకుడు పెనుగులాడుతున్నాడు కానీ ఆ మనిషిపట్టు సడలటంలేదు.

క్రమంగా యువకుడి పెనుగులాట ఆగిపోయింది. ఆ మనిషి అతన్ని వదిలేశాడు. యువకుడు నిర్జీవంగా నేల కొరిగాడు. ఆతని ముఖం మహా భయంకరంగా వుంది. బయటకు వచ్చిన నాలుక, ప్రాణభయాన్ని సూచించే కళ్ళు.

ఆ శవానికి మించి భయంకరంగా వున్నదా మనిషి ముఖం. ఒక మనిషిని చంపానన్న భయం, దిగులు, పాప భీతి ఆ ముఖంలో కనబడ్డంలేదు. సంతృప్తితో కూడిన క్రూరత్వం, చచ్చిన ఆ యువకుడిపట్ల అసహ్యం ఆ కళ్ళలో కలగలుపుగా కనిపిస్తున్నాయి.

ఆ దృశ్యం చూస్తున్నంతసేపూ తానొక సినిమా చూస్తున్నానన్న విషయం సుబ్రహ్మణ్యానికి గుర్తులేదు. ఆ మనిషి, శవంపైన తుపుక్కున ఊయగానే రీలు అయి పోయింది. అప్పుడే సుబ్రహ్మణ్యం ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు. అప్పుడే అతను తానంతవరకూ చూసినది సినిమా అని గుర్తుకువచ్చింది.

"ఇది చాలా అద్భుతమైన చిత్రీకరణ. దృశ్యం చూస్తున్నంతసేపూ ప్రేక్షకుడు తన్ను తాను మైమరచి

పోతాడు. సినిమాకోసం చిత్రీకరించిన దృశ్యంకాక నిజంగా జరుగుతున్న సంఘటనను చూపించినట్లుంది. "హేట్సాఫ్ టూ యూ" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

అయితే ఆనంద్ ముఖంలో సంతృప్తి కనబడలేదు. అతని కళ్ళలో భయం, శరీరంలో వణుకు కనిపెట్టి సుబ్రహ్మణ్యం ఆశ్చర్యపడి "అదేమిటి? అలాగైపోతున్నారు?" అన్నాడు.

"ఏమీ లేదు, ఇది చూడ్డం నేనూ ఇదే మొదటిసారి. అందువల్ల షాక్ తిన్నాను" అన్నాడు ఆనంద్. అతని మాటలు బాగా తడబడ్డాయి.

"మీరేమీ అనుకోనంటే అడుగుతాను. మీకు తెలియకుండా మీరీ దృశ్యాన్నెలా చిత్రీకరించగలిగారు?" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

"అది ట్రేడ్ సీక్రెట్" అన్నాడు ఆనంద్.

"అసలు చిత్రీకరించబోయే దృశ్యమైనా మీకు తెలుసా?"

"తెలియదు. తెలిస్తే యిప్పుడు షాక్ యెందుకు తింటాను?" అన్నాడు ఆనంద్.

"పోనీ ఈ దృశ్యంలో నటించిన ఆ యిద్దరూ ఎవరో తెలుసుకోవచ్చా?"

"ఆ విషయమే నేనూ ఆలోచిస్తున్నాను. ఇలా జరుగుతుందని అనుకోలేదు" అంటూ అస్పష్టంగా తనలో తనే ఏదో గొణుక్కున్నాడు ఆనంద్.

సుబ్రహ్మణ్యంఆలోచనలు పరిపరివిధాల పోతున్నాయి. ఆనంద్ ఎందుకిలా తడబడుతున్నాడు. అతను జరగకూడదన్నదేమైనా జరిగిందా? కొంపదీసి ఆ నటీనటుల్లో ఒకడు సహజత్వంకోసం...నిజంగానే రెండోవాడిని చంపేయ

లేదుకదా? అలా జరిగివుండటానికి వీల్లేదు. చూస్తూ చూస్తూ ఎవడూ అలాంటి తెలివితక్కువ పని చేయడు' అంగులోనూ ఆ దృశ్యం చిత్రీకరించబడుతున్నదని తెలిసి నప్పుడు-యింకా జాగ్రత్తగా వుంటారు. మరి ఏం జరిగి వుంటుంది?

"కథ గురించి ఆలోచించమంటారా?" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

"అయాం వెరీసారీ మిస్టర్ సుబ్రహ్మణ్యం. మీకు చాలా ట్రబులిచ్చినందుకు మన్నించండి. మీ సమయాన్ని వృధా చేసినందుకు మీకు నష్టపరిహారం ఇచ్చుకుంటాను. ప్రస్తుతానికి నేను ప్రయోగాత్మక చిత్రం తీసే ఉద్దేశ్యం వదిలిపెట్టాను" అన్నాడు ఆనంద్.

హఠాత్తుగా అతను తీసుకున్న నిర్ణయానికి కారణం అర్థంకాక ఆశ్చర్యంగా అతనివంక చూస్తూండిపోయాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

3

సుబ్రహ్మణ్యం యిల్లుచేరేసరికి తలుపులు బార్లా తెరిచి వున్నాయి. అక్కడ సోఫాలో కూర్చుని అతని భార్య ఎవరో యువతితో మాట్లాడుతోంది. ఆ యువతి ముఖం సుబ్రహ్మణ్యానికి కనబడ్డంలేదు. వీపు గుమ్మంవైపుకు వుంది.

సుబ్రహ్మణ్యాన్ని చూస్తూనే గౌరి లేచినిలబడి "అరే అప్పుడే వచ్చేశారే-చాలా ఆశ్చర్యం!" అంది.

సుబ్రహ్మణ్యం నవ్వి-ఎవరన్నట్లుగా భార్యవంక సైగ చేసేంతలో ఆ యువతి కూడా లేచినిలబడి వెనక్కు తిరిగింది.

సుబ్రహ్మణ్యం ఆమెను గుర్తుపట్టి "రాణీ! నువ్వా?" అన్నాడు.

రాణీ అతనికి కాలేజీలో క్లాస్ మేటు. ఇద్దరివీ పక్క పక్క ఇళ్ళే అవడంవల్ల తరచు కలుసుకుని మాట్లాడు కుంటూ పాఠాలను గురించి చర్చించుకుంటూండేవారు. ఇద్దరికీ చాలా మంచిస్నేహం. చదువు పూర్తి కాకుండానే రాణికి పెళ్ళైపోయింది. రాణిపెళ్ళికి సుబ్రహ్మణ్యం ప్రత్యేకంగా ప్రజంటేషన్ ఇచ్చాడు.

"గుర్తున్నానన్న మాట?" అంది రాణి సంతోషంగా.

తన భార్యఎదుట ఆమె ఈ ప్రశ్న వేయడం సుబ్రహ్మణ్యానికి నచ్చలేదు. తన ఆడస్నేహితుల్ని అతను బాగా గుర్తుంచుకుంటాడని గౌరి తరచుగా ఆరోపిస్తూంటుంది.

గౌరి నవ్వి, "స్నేహితులనూ, స్నేహితురాండ్రనూ ఆయన ఎప్పుడూ మర్చిపోరు" అంది.

సుబ్రహ్మణ్యం ఇబ్బందిగా నవ్వి "ఏమిటిలా వచ్చావ్? మీ ఆయన కూడా వచ్చాడా? విశేషాలేమిటి?" అన్నాడు.

రాణిముఖం విషాదంగా అయిపోయింది.

"మీరలా కూర్చోండి. ఆవిడ అన్నీ చెబుతుంది. ఈలోగా కాఫీ తీసుకువస్తాను" అంటూ లోపలకు వెళ్ళింది గౌరి.

"చాలా దురదృష్టకరమైన పరిస్థితుల్లో ఇరుక్కున్నాను నేను" అంది రాణి.

"ఏమిటవి?"

"నాకు తెలిసినంతవరకూ మా వారికి ఏ విధమైన వ్యసనాలూ లేవు. కానీ ఇప్పుడాయన ఓ హత్యానేరం మోపబడి పోలీసులకస్టడీలో వున్నారు."

"హత్యచేశాడా? ఎందుకు?" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం తృళ్ళిపడి.

"చేయలేదని ఆయన అంటారు. ఆయన మాటలు నమ్మ దగ్గవేనని నాకు అనిపిస్తోంది. కానీ బలమైన సాక్ష్యాలు ఆయనకు వ్యతిరేకంగా వున్నాయి."

"మీ ఆయన హత్యచేశాడని అనుకుందాం. చేస్తే ఎందుకు చేశాట్ట?"

"అదే మరింత అవమానకరమైన సంఘటన. చెప్ప డానికి నోరు కూడా రావడంలేదు" అంది రాణి. ఈలోగా గౌరి కాఫీలు తీసుకుని వచ్చింది.

సుబ్రహ్మణ్యం నెమ్మదిగా రాణి దగ్గర్నుంచి రాబట్టిన వివరాలివి:

రాణి భర్త జగన్నాథం విఠలరావు భార్య సావిత్రితో అక్రమసంబంధం పెట్టుకున్నాడు. అందుకు సావిత్రి ప్రోత్సాహంకూడా వుంది.ఆవిషయం సావిత్రే ఒప్పుకుంది. విఠలరావుకీ విషయం తెలిశాక భార్యనూ, జగన్నాథాన్నీ కూడా తీవ్రంగా హెచ్చరించాడు. సావిత్రిని భయపడి జగన్నాథాన్ని రావద్దంది. అయితే అతను సావిత్రిని వదిలి పెట్టలేకపోయాడు. సావిత్రి యెంత బ్రతిమాలినా జగన్నాథం వినలేదు. అతన్ని వారించే శక్తిలేక సావిత్రి ఊరుకుంది.

ఒకరోజు విఠలరావు రహస్యంగా యింట్లో కాశాడు. జగన్నాథం వచ్చి సావిత్రితో మాటలు మొదలుపెట్టాక అతను బయటకు వచ్చాడు! గొడవ జరిగింది. జగన్నాథం విఠలరావును కత్తితో పొడిచి చంపేశాడు. సావిత్రిని భయపడవద్దని హెచ్చరించి విఠలరావు శవాన్ని ఓ సంచీలో వేసి మూటకట్టి అక్కణ్ణించి కదిలేడు.

సావిత్రి యీ హత్యను చూసి ఊరుకోలేక పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేసింది. పోలీసులు రంగంలోకి దిగారు. విఠల

రావు శవం దొరకలేదు కానీ సావిత్రి చెప్పిన యితర విషయాలన్నీ నమ్మదగ్గవిగానే వున్నాయి.

"నాకు తెలిసినంతవరకూ ఆయన ప్రవర్తనలో లోపం వుండటానికి వీల్లేదు. ఆఫీసు, ఇల్లు తప్ప రెండో విషయం పట్టని మనిషి ఆయన" అంది రాణి కళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

రాణి పరిస్థితి విన్నాక చాలా జాలి కలిగింది సుబ్రహ్మణ్యానికి. అయితే ఈ పరిస్థితుల్లో రాణి వెతుక్కుంటూ తనవద్దకు ఎందుకు వచ్చిందో అతనికి అర్థంకాలేదు. అదే అతనామెను అడిగాడు.

"మా నాన్నగారు పోయాక నాకు మా యింటితో సంబంధం తెగిపోయింది. ఇద్దరన్నయ్యలు దూర ప్రాంతంలో వుంటున్నారు. ఒకడు నాకు దగ్గర్లోనే వుంటున్నా అంటీముట్టనట్టుంటున్నాడు. అక్కయ్యకేమో యీ కథ తెలిసేక నేను తన బంధువని చెప్పుకోవడమే అవమానంగా వుంది. ఇప్పుడు నన్నాదుకునేవారెవ్వరూ లేరు. ఈ ఊళ్ళో ప్రముఖ డిటెక్టివ్ అప్పలస్వామిగారికి నా గోడు చెప్పుకుందామని వచ్చాను. నీదీ యీ ఊరే కదా - ఈ విషయంలో నువ్వు నాకు సహాయపడక పోవనే ఆశతో మీ యింటికి వచ్చాను" అంది రాణి.

4

"మన భారతదేశంలో ఆడవాళ్ళతో వచ్చిన ఇబ్బంది యిదే. ప్రతి ఆడదీ తన భర్త ప్రవరాఖ్యుడనీ, శ్రీరామచంద్రుడనీ అనుకుంటుంది. అలా తను నమ్ముతూ అందర్నీ నమ్మించాలనుకుంటుంది. మీరు చెప్పిన కథ వింటూంటే యిది చాలా హోప్ లెస్ కేస్ అనిపిస్తోంది" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"ఒకసారి మీరు ఏ కేసైనా చేపడితే దాని స్వభావం మారిపోతుంది. మీ సాయంలో జగన్నాథం బయట పడతాడు" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

"చూడండి సుబ్రహ్మణ్యంగారూ మనం యేదైనా కేసును చేపట్టడానికి రెండే రెండు కారణాలుంటాయి. ఒకటి డబ్బు, రెండోది మానవత్వం. ఈ కేసులో నాకు పెద్దగా డబ్బుకోరకదు. మానవత్వం సంగతంటారా- ముద్దాయి నిర్దోషి అని నాకు అనిపించడంలేదు" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"మీరు అలా తోచడం నా దురదృష్టం. కానీ కేవలం నేను చెప్పిన కథవిని ముద్దాయిపైన ఒక అభిప్రాయం ఏర్పరచుకున్నారు మీరు. కథలు వ్రాయడంలోవున్న చాతుర్యం చెప్పడంలో నాకు లేకపోవచ్చు. అందువల్ల మీరు కొంత ప్రిలిమినరీ ఇన్వెస్టిగేషన్ చేసి-కన్విన్సు అయిన పక్షంలోనే వ్రాసీడవండి."

అప్పలస్వామి సీరియస్‌గా సుబ్రహ్మణ్యంవంక చూసి "ప్రిలిమినరీ ఇన్వెస్టిగేషన్ను ఇనీషియేట్ చేయడానికి నా ఫీసు రెండువేలు" అన్నాడు.

సుబ్రహ్మణ్యం ఓక్షణం ఆలోచించాడు. దీనవదనంతో వున్న రాణి అతని కళ్ళముందు మెదిలింది. ఆమె ఆర్థిక పరిస్థితి ఎటువంటిదో తనకు తెలియదు. ప్రిలిమినరీ ఇన్వెస్టిగేషన్ కరించి రెండువేలు తను ఇప్పుడివ్వగలడు. ఆ డబ్బు రాణి ఇవ్వలేకపోయినా తను తట్టుకోగలడు. ఎటొచ్చీ ఆ తర్వాత సంగతే తెలియదు.

"అలాగే మీరు ప్రారంభించండి" అన్నాడు సుబ్రహ్మణం.

"డబ్బు తీసుకురండి" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

సుబ్రహ్మణ్యం నవ్వి "కూడా చెక్కుబుక్కు తీసుకు

వచ్చాను. బ్యాంకులో నాకు బ్యాలన్సుందో లేదో ఫోన్ చేసి కనుక్కోండి'' అన్నాడు.

''అయితే చెక్కు రాయండి'' అన్నాడు అప్పలస్వామి.

సుబ్రహ్మణ్యాం రెండు వేలకు చెక్కు రాసి అప్పలస్వామికి అందించేక ''ఈ కేసులో నేను ప్రాసీడయేదీ లేనిదీ తెలియడానికి యెంతో సేపు పట్టదు. మీరు కూడా నాతో వస్తే అలా బ్యాంకుమీదుగా పోలీస్ స్టేషన్ కు వెడదాం'' అన్నాడతను.

''హత్య జరిగింది వూళ్ళో కాదు'' అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యాం.

''అవుననుకోండి. కానీ కేసుకు సంబంధించిన కొన్ని పాయింట్సు డిస్కస్ చేయడానికి ఇన్ స్పెక్టర్ రఘునాథ్ కొన్ని డాక్యుమెంట్సుతో సహా ఈ ఊరు వచ్చాడు'' అన్నాడు డిటెక్టివ్ అప్పలస్వామి.

''ఈ వివరాలు మీ కెలా తెలును?'' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సుబ్రహ్మణ్యాం.

''నేను అన్ని కేసులూ ఫాలో అవుతూ నేవుంటాను. అపరాధ పరిశోధనపట్ల ఆసక్తివల్ల కాదు. బిజినెస్. అంతే!'' అన్నాడు అప్పలస్వామి.

5

అప్పలస్వామి కార్లో యిద్దరూ బ్యాంకుకు వెళ్ళారు. చెక్కు మార్చుకున్నాక-యిద్దరూ కలిసి పోలీస్ స్టేషన్ కు వెళ్ళారు.

''ఊరక రారు మహాత్ములు'' అంటూ ఇన్ స్పెక్టర్ శంకరం అప్పలస్వామిని పలకరించాడు.

''డిటెక్టివ్ లను మహాత్ములుగా గుర్తిస్తే మీ పోలీస్ శాఖకు యిబ్బందులు వుండవని హామీ యివ్వగలను.

ఊరక రాని వారందరూ మహాత్ములే అయితే మీరు గుర్తించినా గుర్తించకపోయినా నేను మహాత్ముడినే అవుతాను'' అంటూ నవ్వి ''ఇన్‌స్పెక్టర్ రఘునాథ్ గారితో పనుండి వచ్చాను'' అన్నాడు అప్పలస్వామి.

''నేను మీకు తెలుసా? నేనిక్కడుంటానని యెలా ఊహించారు?'' అన్నాడు రఘునాథ్ అమితంగా ఆశ్చర్యపడుతూ.

''విఠలరావు హత్యకేసు మీద నాకూ యింట్రస్టు వుంది. జగన్నాధాన్ని రక్షించాలని ఆశ. అందుకేమైనా అవకాశాలున్నాయేమో పరీక్షించాలని ఇక్కడకు వచ్చాను'' అన్నాడు అప్పలస్వామి.

రఘునాథ్ ముఖం అప్రయత్నంగా మారింది. ఇన్‌స్పెక్టర్ శంకరం అప్పలస్వామిని రఘునాథ్‌కు పరిచయం చేసి ''ఆవులిస్తే పేవులు లెక్కపెట్టగల మనుషులుంటారని ఈయన్ని చూశాకనే నమ్మగలిగాను. నేరస్థుల్ని బయటపెట్టడంలోనూ, అమాయకుల్ని రక్షించడంలోనూ ఈయన సిద్ధహస్తులు. ఆ కారణంగా అప్పుడప్పుడు నన్నిబ్బందిలో పెట్టినా ఈయనంటే నాకు చాలా యిష్టం'' అన్నాడు.

తర్వాత అయిష్టంగానే రఘునాథ్ కేసుకు సంబంధించిన కొన్ని వివరాలు అప్పలస్వామికి చెప్పాడు. అప్పలస్వామి ఆ వివరాలన్నీ శ్రద్ధగా విన్నాడు. తర్వాత కేసుకు సంబంధించిన ఫోటోలు కొన్ని చూశాడు.

సావిత్రి ఫోటో చూసి ''ఈమె చాలా అందంగా వుంది. ఈమె కోసం హత్య జరగడంలో ఆశ్చర్యం లేదు'' అన్నాడు.

జగన్నాధం, విఠలరావుల ఫోటోలు చూశాక ''హత్య

జరిగేక జగన్నాథం కంటిమీద గాయలేమైనా వున్నాయా?" అనడిగాడు అప్పలస్వామి.

"అటువంటిదేమీ లేదు. చాలా నేర్పుగా ఒకే ఒక్క కత్తిపోటుతో జగన్నాథం, విశలరావుని గాయపరిచాడు" అన్నాడు రఘునాథ్.

"మీరు చెప్పినకథ ప్రకారం విశలరావు యింట్లో వున్నట్లు జగన్నాథానికి తెలియదు. అతను స్వేచ్ఛగా సావిత్రితో గడుపుదామని వచ్చాడు. అటువంటప్పుడు హఠాత్తుగా బయటకు వచ్చిన విశలరావే జగన్నాథాన్ని హత్యచేయడానికిగానీ, గాయపర్చడానికిగానీ అవకాశముంటుంది. హత్యాయుధమంటూ వుంటే అది విశలరావు దగ్గరే వుండడానికి అవకాశముంది. ఎందుకంటే యీ వ్యవహారంవల్ల నష్టపోతున్నది విశలరావు మాత్రమే! ఆవేశం అతనిలోనే ఎక్కువగా వుండాలి. అటువంటప్పుడు జగన్నాథం ఏ మాత్రమూ గాయపడకుండా విశరావునెలా హత్య చేయగలిగాడు? ఎక్కడో ఏదో లోపముంది?"

రఘునాథ్ నవ్వి "సావిత్రిపై జగన్నాథానికున్న కాంక్ష అటువంటిది. విశలరావు హెచ్చరించాక అతను తనవద్ద ఎప్పుడూ కత్తిని ఉంచుకుంటున్నాడు. అవసరమైతే విశలరావును చంపి అయినా సావిత్రి పొందును శాశ్వతం చేసుకోవాలని అతననుకుంటున్నాడు" అన్నాడు.

"అయితే ఈ ఫోటోలు చూడండి. విశలరావు చూడ్డానికి పహిల్వాన్ లాగున్నాడు. జగన్నాథం బక్క పలచగా వున్నాడు. చేతిలో కత్తి వున్నప్పటికీ జగన్నాథంలాంటి మనిషి తను గాయపడకుండా విశలరావును హత్యచేయడం అసాధ్యమని నా అభిప్రాయం" అన్నాడు

అప్పలస్వామి.

"అయితే యేం జరిగిందంటారు?" అన్నాడు రఘునాథ్.

"నేను డిటెక్టివ్ నే కానీ జ్యోతిష్కుణ్ణి కాను" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"ఒప్పుకున్నారు కదా...అయితే వినండి. జగన్నాథం కంటె సన్నటి మనుషులు, విఠలరావు కంటె బలమైన మనుషుల్ని అవలీలగా పొడిచిన సందర్భాలున్నాయి. అటువంటి కొన్ని కేసులు నా హయాంలోనే వచ్చాయి" అన్నాడు రఘునాథ్.

"నావంటివాళ్ళు కలగజేసుకోనప్పుడు అమాయకు లెందరో శిక్షలపాలవుతూవచ్చారు. అందువల్ల పోలీసులు అమాయకులేన్నేరస్థుల్ని చేస్తారని నేనంటే ఎంత అసందర్భంగా వుంటుందో-జగన్నాథం విఠలరావును అవలీలగా చంపగలిగేడన్న విషయమూ అంత అసందర్భంగానే వుంటుంది. కావాలంటే యిక్కడ ప్రఖ్యాత రచయిత సుబ్రహ్మణ్యంగారున్నారు. ఈ విషయంలో ఆయన అభిప్రాయం తీసుకుందాం" అంటూ అప్పలస్వామి వారిద్దరి ఫోటోలనూ సుబ్రహ్మణ్యానికి చూపించాడు.

సుబ్రహ్మణ్యం ఆ ఫోటోలవంక చూసి వులిక్కిపడ్డాడు. ఆ ఫోటోలోని విఠలరావును అతను ఎక్కడో చూశాడనిపించింది. స్పష్టంగా అతని కళ్ళముందు ఏదో దృశ్యం కదలాడుతోంది.

"ఇందులోని విఠలరావు ఫోటో యేది?" అనడిగాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

అప్పలస్వామి చూపించాడు.

"మైగాడ్. ఈ విఠలరావు హంతకుడు" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం అప్రయత్నంగా.

"మీకు మాటలు తడబడుతున్నాయి. విఠలరావు హంతకుడు కాదు. హతుడు," అన్నాడు రఘునాథ్.

సుబ్రహ్మణ్యం ఏదో చెప్పబోతూండగా అప్పలస్వామి అందుకుని "ఈ రెండు ఫోటోలనూ చూసిన వారెవరైనా విఠలరావునే హంతకుడనుకుంటారు. అందులో సుబ్రహ్మణ్యంగారి తప్పేమీ లేదు. ఎటొచ్చీ నాకు జగన్నాథం నిర్దోషి అన్న అనుమానం తగిలింది. నేనీ కేసు టేకప్ చేస్తున్నాను. బహుశా అనుకున్నది సాధించగలననుకుంటాను" అన్నాడు.

6

"పోలీసుల ముందు నోరుజారడం మంచిది కాదు. ఇప్పుడు చెప్పండి. విఠలరావు గురించి మీకేమో తెలుసు. అతను హంతకుడని యెందుకన్నారు?" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

సుబ్రహ్మణ్యం ఓ క్షణం తటపటాయించి సినీడైరెక్టర్ ఆనంద్ తనను తీసుకువెళ్ళి చూపించిన నాలుగురీళ్ళ విషయం చెప్పాడు.

అప్పలస్వామి ముఖం గంభీరంగా అయిపోయింది. "అయితే అందులో మీరు చూసినది విఠల్ రావునే నంటారు?" అన్నాడు.

"అందులో సందేహమేమీ లేదు. క్రూరత్వాన్ని చిందించే ఆ భయంకర ముఖం నా మనసులో చెరగని ముద్ర వేసుకుంది. ఆనంద్ నాకు చూపించిన సన్నివేశం నిజంగా జరిగినట్లుంది తప్పితే నటనలా లేదు. ఆ సన్నివేశం చూసి అతను కూడా అమితంగా కలవరపడ్డాడు."

"ఆనంద్ దగ్గరకు నేను వెడితే అతనది నాకు చూపిస్తాడా?"

"చెప్పలేను. అనుకోనిది జరిగిందనీ తను చిత్ర

నిర్మాణాన్ని వాయిదా వేసుకున్నానని ఆ రోజు జూశాక నే అన్నాడతను. ఇందులో యేదో మిస్టరీ వుందని నాకు అనిపిస్తోంది."

అప్పలస్వామి వింటూనే ఆలోచిస్తున్నాడు. సామాన్యుడైన విఠలరావు, నటనాజీవితంలో ఏ విధమైన సంబంధములేని విటల్ రావు-దర్శకుడు ఆనంద్ తీసిన ఫిల్ములోకి ఎలా వచ్చాడు? అదీ ఒక హత్యచేస్తూ! ఆ హత్య నిజమైనదా-లేక నటనా?

ఈ ప్రశ్నలకు జవాబు సంపాదించాలంటే ఆనంద్‌ను కలుసుకుని మాట్లాడాలి. అందుకుముందు ఒక పర్యాయం హత్య జరిగిన ఊరుకు వెళ్ళి హత్య జరిగిన పరిసరాలను పరిశోధించాలి.

"మీరిక వెళ్ళవచ్చు. నా ప్రయత్నాలు నేనారంభిస్తాను" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"చాలా థాంక్స్. నా స్నేహితురాలి కుటుంబాన్ని నిలబెట్టగలరని ఆశిస్తున్నాను" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

"మనిషి ప్రాణాలకు విలువ కట్టలేము. ఇప్పటికి మీ వద్దనుంచి నాకు రెండువేల రూపాయలు ముట్టాయి. జగన్నాథం ప్రాణాలను నేను రక్షించగలిగినట్లయితే మరో ఎనిమిదివేలు ఎలాగో అలా సిద్ధంగా వుంచమని మీ స్నేహితురాలికి చెప్పండి" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

సుబ్రహ్మణ్యం వెళ్ళిపోయాక అతను భార్యను పిలిచి "అర్జంటు పనిమీద నేను ఊరికి వెడుతున్నాను. ఇది మరీ ఎక్కువ డబ్బులొచ్చే కేసుకాదు కాబట్టి మన కారు తీసుకువెళ్ళడం లేదు. బస్సులో వెళ్ళి బస్సులో వచ్చేస్తాను" అన్నాడు.

"మీరు పిసినిగొట్టుతనం కాస్త తగ్గించుకుంటేగానీ కేసులు త్వరగా పూర్తికావు. కేసులు త్వరగా పూర్తయితే

కానీ తిప్పకవకాలంలో ఎక్కువ కేసులు, ఎక్కువ డబ్బు సంపాదించలేము" అంది అప్పలస్వామి భార్య లలిత.

"సరే నా పిసినిగొట్టుతనంవల్లనే కదా నువ్వు చేతి నిండా బంగారు గాజులు వేసుకుని, ఇంట్లో కూడా పట్టు చీరలు కడుతున్నావు" అని నవ్వాడు అప్పలస్వామి.

7

"నమస్కారం రండి, కూర్చోండి" అంది సావిత్రి.

"మీరు నాకు చాలా నచ్చారు" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"ఎందుకని?" అడిగింది సావిత్రి.

"భర్తపోయిన దుఃఖంలో వున్న మిమ్మల్ని పలకరించడంకోసమని నేను అరవై రెండుసార్లు రిహార్సల్సు వేసుకున్నాను" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"భర్తపోవడం నాకు దుఃఖాన్ని కలిగించలేదు. ఆ విషయాన్ని నేను పోలీసులకూ చెప్పాను. నా భర్త నన్నెప్పుడూ సుఖపెట్టలేదు. ఆయనకు చాలా దురలవాట్లున్నాయి. కోర్టుద్వారా విడాకులు తీసుకుందామని కూడా అనుకుంటున్న తరుణంలో ఈ హత్య జరిగింది. మనిషిపై ఎంత ద్వేషమున్నా హత్యచేయాలని నేనెన్నడూ అనుకోలేను. ఒక నిండుజీవితాన్ని అంతంచేసే అధికారం ఏ మనిషికీ లేదని నేననుకుంటాను. అలాగే నేనెంతగా ప్రేమించిన మనిషి అయినా సరే-హంతకుడైతే అతన్ని అసహ్యించుకోకుండా ఉండలేను. ఒక నిండు ప్రాణాన్ని అంతం చేసిన వ్యక్తి క్షమార్హుడు కాడని నేననుకుంటాను" అంది సావిత్రి.

"మీ అభిప్రాయాలతో నేనూ ఏకీభవిస్తాను. నిర్దోషికి శిక్షపడితే నేను సహించలేను. అలా శిక్షపడ్డానికి తప్పుడు సాక్ష్యాలు చెప్పినవాళ్ళనైతే మొదలే క్షమించలేను.

అన్నట్లు జగన్నాథం మీ భర్తను హత్య చేశాడనడానికి మీరు ప్రత్యక్షసాక్షి కదూ?" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

సావిత్రి తడబడింది—"అవును" అంది నెమ్మదిగా.

"ఏం జరిగిందో చెప్పగలరా?"

సావిత్రి వర్ణించింది.

"మీరు చూశానంటున్నారు కాబట్టి నమ్మకతప్పదేమో కానీ ఇది కట్టుకథలా అనిపిస్తోంది. ఏమంటారు?" అంటూ అప్పలస్వామి ఈ హత్యవిషయంలో తనకుగల అనుమానాలు బయటపెట్టాడు.

సావిత్రి అవన్నీ విని యిబ్బందిగా ముఖంపెట్టి "మీరన్నది నిజమే! కానీ నా కళ్ళముందు జరిగిన నిజమిది" అంది.

"జరిగితే జరిగిందికానీ మీరీ విషయం పోలీసులకు చెప్పకుండా వుండాల్సింది. ఎందుకంటే జగన్నాథం చేతిలో కాకపోయినా మీ భర్త ఎలాగూ చావవలసినవాడే! హంతకుణ్ణి చంపిన జగన్నాథం పెద్ద నేరస్థుడని నేననుకోను" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"నా భర్త హంతకుడా-ఎవరన్నారు?" అంది సావిత్రి.

"నీ భర్త చేసిన ఒక హత్యకు నేను ప్రత్యక్షసాక్షిని" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"అబద్ధం" అంది సావిత్రి.

అప్పలస్వామి, విశాలరావు ఎలా హత్య చేశాడో వర్ణించి చెప్పి "నువ్వు చెప్పింది కట్టుకథ కాదనడానికి అవకాశమున్నది కానీ దీనికి లేదు" అని "జగన్నాథాన్ని నిర్దోషిగా నిరూపించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. నీ జాగ్రత్తలో నువ్వుండటం మంచిది" అన్నాడు.

సావిత్రి తెల్లబోయి అతనివంక చూసి "మీరేమంటున్నారో నాకు తెలియడం లేదు" అంది.

"జగన్నాథంలాంటి సాధుజంతువుకు నీతో ఎఫైర్ వున్నదంటే ఎవ్వరూ నమ్మడంలేదు. ఆఖరికి నేనుకూడా" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"నిజం తెలిసేవరకూ అందరూ సాధువుల్లాగనే వుంటారు. దొరకనంత మాత్రాన అందరూ దొరలైపోరు. వాళ్ళలో ఎందరో దొంగలుంటారు" అంది సావిత్రి.

"అదే—ఆ విషయం చెబుదామనే వచ్చాను. వస్తాను" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

8

అప్పలస్వామి యింట్లో కూర్చుని కేసు గురించి ఆలోచిస్తున్నాను.

సావిత్రి సామాన్యురాలు కాదు. ఏదో నాటకమాడుతోంది. జగన్నాథానికేమైందో తెలియదు. తను నిర్దోషినని చెప్పడం మినహా అతనింకేమీ వివరాలివ్వడంలేదు. అందువల్ల నువ్వు ఉరికంబం ఎక్కే ప్రమాదముందన్నా అతను బెదిరిపోవడంలేదు. అతనీ విధంగా ప్రవర్తించడానికేదో బలమైన కారణమే వుండివుండాలి.

చుట్టుపక్కలవాళ్ళు చెప్పినదాన్నిబట్టి జగన్నాథం నిజంగానే సాధువు. అది అబద్ధమైన పక్షంలో అతను గుండెలుతీసిన బంటు అయివుండాలి. జగన్నాథంతో ఒక పర్యాయం మాట్లాడివచ్చేక అతన్ని గుండెలు తీసినబంటు అనుకునేందుకు అతనికి మనస్కరించలేదు.

ఈ కేసులో విచిత్రమైన విషయం శవం లేకపోవడం. హత్యకావలసిన అన్ని ఆధారాలూ వున్నాయి శవం తప్ప! జగన్నాథాన్ని అడిగితే ఏమీ చెప్పడు నిర్దోషిననడం మినహాయించి.

ఆనంద్ ని కలుసుకుని మాట్లాడితే తప్ప కొన్ని ప్రశ్నలకు జవాబులు లభించవని అప్పలస్వామికి తోచింది.

అతను ఆనంద్‌ను కలుసుకున్నాడు.

ఆనంద్ మొదట తనకు యేమీ తెలియదన్నాడు. ఎవరో అతనికి తప్పుడు సమాచారమిచ్చారని దబా యించాడు. అయితే అప్పలస్వామి అతన్ని బాగా బెదిరించాడు. తన పేరు పోలీస్ స్టేషన్‌కి వెడితే పరువు ప్రతిష్ఠలకు భంగమవుతుందని ఆనంద్ భయపడ్డాడు. ఆఖరుకు తనవద్ద ఆ రీల్సు వున్నట్లు ఒప్పుకున్నాడు.

ఆనంద్ ఆధ్వర్యంలో ఆ నాలుగు రీళ్ళూ చూశాడు. నాల్గవరీలును అతను మరింత శ్రద్ధగా చూశాడు.

"ఇది సినిమాకోసం తీసినది కాదు. మీరు తీసిన నాలుగు సంఘటనలూ—ఆ సన్నివేశంలోని పాత్రధారులకు తెలియకుండా తీయబడ్డాయి. లేనిపక్షంలో అవి అలా వచ్చివుండేవి కావు" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"మీరు ఎలా అనుకున్నా నాకు అభ్యంతరం లేదు" అన్నాడు ఆనంద్.

"అయితే విఠల్ రావ్ చేసిన హత్యను మీరు ఎలా చిత్రీకరించారో నాకు చెప్పాలి" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

ఆనంద్ క్షణం సందేహించి "నావద్ద స్పెషల్ ఇంపోర్టెడ్ కెమేరా వుంది. దాన్ని నేను ఆ యా స్థలాల్లో రహస్యంగా వుంచి ఈ పాట్సు తీసాను" అన్నాడు.

"అంతవరకూ బాగానేవుంది. హోటల్లోనూ, సందులోనూ జనసంచారం ఎప్పుడూ వుంటుంది. కానీ దంపతులకు సంబంధించినదీ, హత్యకు సంబంధించినదీ మీరు స్వయంగా చూస్తూ షూట్ చేసివుండాలి. మరోవిధంగా అది సాధ్యపడదు. అనగా హత్యకు మీరు ప్రత్యక్ష సాక్షులన్నమాట" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"కాదు మీరు పొరపడ్డారు" అన్నాడు ఆనంద్.

"ఏ విధంగా?"

"నా దగ్గ స్పెషల్ ఇంఫ్రారెడ్ కెమెరా వుందని చెప్పానుగా! దాన్ని రహస్యంగా ఎక్కడైనా అరేంజ్ చేసే మనుషులెవరైనా దాని రేంజ్‌లోకి రాగానే ఆటోమేటిక్‌గా స్టార్టవుతుంది.

మా యింటికి బాగా దూరపు బంధువులొచ్చాయి. ఒకడు భార్యతో వచ్చాడు. అప్పుడతనికిచ్చిన బెడ్రూంలో ఈ కెమెరా ఏర్పాటు చేశాను. వాళ్ళూళ్ళోకి వెళ్ళి తిరిగి రాగానే వాళ్ళను బెడ్రూంలోకి వెళ్ళకుండా కబుర్లతో ఎంగేజ్ చేసి బాగా ఆలస్యంచేసి పడుకోడానికి వెళ్ళనిచ్చాను. వాళ్ళు గదిలోకి వెళ్ళగానే కెమెరా ఆటోమేటిక్‌గా స్టార్టవుతుంది. అలా మొదటి పదినిముషాలూ జరిగిన వివరాలు సినిమా క్రింద వచ్చింది.

ఇందులో నాకు దురుద్దేశ్యమేమీ లేదు. సాధారణంగా సినిమాల్లో చూపే బెడ్రూం సీన్సు అసహజంగా వుంటున్నాయి. ఆ తేడాను తెరమీదనే చూసి అవసరమైన మార్పులు చేయాలని ఈ పద్ధతి ఎన్నుకున్నాను. ముందుగా తెలిసే ఎవరూ దీనికి ఒప్పుకోరు. ఒప్పుకున్నా సహజత్వముండదు."

"మరి హత్యవిషయం?" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"అది నిజంగా హత్యే!" అన్నాడు ఆనంద్. "నేను కెమెరా ఏర్పాటుచేసిన ఆ ఆవరణ నేరాలకు ప్రసిద్ధి. నిజమైన నేరాలు ఎలావుంటాయో తెరమీద చూడాలన్న కుతూహలంతో ఆ యేర్పాటు చేసేను. అనుకోకుండా నా కెమెరా ఒక హత్యను రికార్డుచేసింది. నేను చాలా అప్సెట్ అయ్యాను. అది హత్యకు సంబంధించినదని తెలుసు. కానీ పోలీసులవద్దకు వెళ్ళి విషయం చెబితే నా ట్రేడ్ సీక్రెట్ బయటపడిపోతుంది. అలా జరగడం నాకిష్టం లేదు."

"అయాం సారీ మిస్టర్ ఆనంద్! మీ సీక్రెట్ ట్రేడ్ బయటపెట్టడం నా అభిమతంకాదు. ఒక అమాయకుణ్ని రక్షించటంకోసం మీ సహాయాన్నపేక్షించి వచ్చాను. ఈ విఠల్ రావు పరమ కిరాతకుడని అర్థమయింది. ఇది జగన్నాథం శిక్షను చాలావరకూ తగ్గించగలదు. ఆ దృశ్యంలో హత్యకాబడిన వ్యక్తి ఎవరో అది ఏ తేదీన జరిగిందో వివరాలు తెలిస్తే—ఎవరికీ తెలియని ఒక హత్యను మనం బయటపెట్టవచ్చును..." అన్నాడు అప్పలస్వామి.

ఆనంద్ తన డైరీతీసి అప్పలస్వామి అడిగిన వివరాల నిచ్చాడు. ఆ వివరాలు వింటూనే అప్పలస్వామి వులిక్కిపడి "మైగాడ్! జగన్నాథం చేతిలో చచ్చిన మూడు రోజులకు విఠల్ రావు ఈ హత్యచేశాడు" అన్నాడు.

9

"శంకరంగారూ — మీరు నాకో చిన్న సాయం చేయాలి" అన్నాడు అప్పలస్వామి జేబులో చేయిపెట్టి.

"అడగండి. నాకు చేతనయినది చేస్తాను" అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ శంకరం.

"ఈ ఫోటోలోని వ్యక్తి ఎవ్వరో చెప్పగలరా?"— అన్నాడు అప్పలస్వామి ఒకఫోటోను శంకరానికందిస్తూ.

శంకరం ఆ ఫోటోనుచూసి ఉలిక్కిపడి, "ఏ సందర్భంలో ఈ వ్యక్తి మీకు తటస్థపడ్డాడు?" అని అడిగాడు.

"అంటే ఇతను మీకు తెలుసన్నమాట?" అన్నాడు అప్పలస్వామి. అతని కళ్ళు మెరిసాయి.

"మీకు ఎలా తెలుసో చెప్పాలి?" అన్నాడు శంకరం.

"నేనితన్ని చూడలేదు. చూసే అవకాశంకూడలేదు. అతను చచ్చిపోయాడు. అంటే సహజంగాకాదు. హత్య చేయబడి" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"వాట్!" అన్నాడు శంకరం.

అప్పలస్వామి చిన్నగా నవ్వి, "ఇతనెవరో చెప్పగలరా?" అన్నాడు.

"మీరు నాకు మరికొన్ని వివరాలు చెబితేగానీ ఏమీ చెప్పలేను. ఇతన్ని గురించి మీకు తెలిసినదంతా చెప్పండి" అన్నాడు శంకరం.

"ఈ వూళ్ళో మీకు తెలిసిన ఓ ప్రసిద్ధ ప్రాంతముంది. దాని పేరు దెయ్యాలదిబ్బ. అది దిబ్బకాదు కానీ అక్కడ పెంటకుప్పలుంటాయి. దెయ్యాలుండవు కాని అలాంటి మనుషులు అప్పుడప్పుడు అక్కడికి వెడుతుంటారు. ఈ ఫోటోలోని మనిషి ఒకపర్యాయం అక్కడికెళ్ళి హత్య చేయబడ్డాడు. అంతే నాకు తెలిసింది..." అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"ఎవరతన్ని హత్యచేశారు?"

"విఠల్ రావు..."

"ఏ విఠల్ రావు?"

"ఆ మధ్య ఇన్‌స్పెక్టర్ రఘునాథ్ మీ దగ్గరకొచ్చాడు గదా..."

"అంటే జగన్నాథం చేతిలో హత్యకాబడ్డ విఠల్ రావు..."

"అవును ఆ విఠల్ రావే హత్యచేశాడు."

"ఒక్కక్షణం వుండండి" అంటూ ఇన్‌స్పెక్టర్ తన డ్రాయరుసొరుగుతీసి ఏదో పుస్తకంతీసి చదువుతున్నాడు. "మా పోలీసుల మెదళ్ళలో తేదీలు ముద్రించుకుని వుంటాయి. విఠల్ రావు చనిపోయిన మరుసటి రోజున ఇతను నన్ను కలుసుకున్నాడు."

అప్పలస్వామి నవ్వి "ఇంకా ఖచ్చితంగా చెప్పమంటే తను చనిపోయిన మూడురోజులకి విఠల్ రావు ఈ మనిషిని

హత్య చేశాడు. ఈ విషయాన్ని నేను ఋజువు చేయగలను" అన్నాడు.

శంకరం చిత్రంగా అప్పలస్వామి వంక చూసి—
"ఋజువు తీసుకుని నా దగ్గరకు రండి. తప్పకుండా నమ్ముతాను" అన్నాడు.

"అలాగే కానీ—ఇతనెవరో నాకు చెప్పలేదు."

"ఏదో మురారి సంబంధించిన కొన్ని వివరాలు పోలీసులకు చెప్పడానికి వచ్చాడు."

"చెప్పాడా?"

"లేదు...తర్వాతనుంచీ కనబడ్డంలేదు."

"వీలయినంత రహస్యంగా దెయ్యాలదిబ్బ దగ్గర అన్వేషించండి. ఇతగాడి శవం దొరకవచ్చును" అన్నాడు అప్పలస్వామి లేచి నిలబడుతూ.

"మీ పరిశోధన మా సమస్యలను పరిష్కరించాలిగానీ, మరిన్ని చిక్కులు తెచ్చిపెట్టకూడదు" అన్నాడు శంకరం.

"ఉష్ణం ఉష్ణేన శీతలం—" అని అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు అప్పలస్వామి.

10

దెయ్యాలదిబ్బ దగ్గర పెంటకుప్పల అడుగున పోలీసులకు ఓ శవం దొరికింది. అదృష్టవశాత్తూ అదింకా గుర్తుపట్టగల పరిస్థితిలోనే వుంది. ఫోటో సహాయంతో ఒక్క రోజులో ఆ శవం ఎవరిదో తెలిసింది.

సాధారణ మధ్యతరగతి కుటుంబీకుడు పరంధామయ్యగారి రెండో అబ్బాయి శివరావుది ఆ శవం. పరంధామయ్యగారి అంచనా ప్రకారం వారి అబ్బాయి బొంబాయిలో వుండాలి. బొంబాయినుంచి కొడుకు ఉత్తరం కోసం యెదురుచూస్తున్న ఆయనకు ఆ ఊళ్ళోని దెయ్యాల

దిబ్బ దగ్గర కొడుకుశవం దర్శన మిచ్చేసరికి దుఃఖాన్ని తట్టుకోలేక పోయాడు.

రెండురోజులు అప్పలస్వామి ఆయన్ని దుఃఖానికి వదిలి పెట్టి మూడోరోజున వెళ్ళి కాసిని ఉపశమన వాక్యాలు పలికి "మీ అబ్బాయి దేశానికి మహోపకారం చేయ బోయి తన ప్రాణాలమీదికి తెచ్చుకున్నాడు. అందుకు నాకెంతో బాధగావుంది. శివరావును హత్య చేసిన దుర్మా ర్గుడు ఎవరో నాకు తెలుసు. అయితే అతనెందుకు హత్య చేశాడో తెలియదు. మీ అబ్బాయిగురించి మీకు తెలి సింది చెప్పండి" అన్నాడు.

రెండు సంవత్సరాలుగా శివరావు నిరుద్యోగి. ఇంట్లో ఆర్థికమయిన ఇబ్బందులున్నాయిగానీ మరీ పస్తులుండ వలసి వచ్చేటంత అధ్వాన్నంగా లేదు పరిస్థితి. ఆయిదారు మాసాలుగా శివరావు ఇంటికి ఆర్థికంగా సహాయ పడు తున్నాడు. తన స్నేహితుడికి వ్యాపారంలో సాయపడు తున్నాననీ—త్వరలో బొంబాయి వెడతాననీ చెప్పాడు. హత్య జరిగడానికి ఒకరోజు ముందు కాబోలు అతను బొంబాయికని బయల్దేర డు.

"క్షేమంగా చేరినట్లు ఉత్తరం వస్తుందను కున్నాను గానీ, ఇలా చావు కబురు వస్తుందనుకోలేదు" అంటూ ఆయన మళ్ళీ దుఃఖంలో మునిగిపోయాడు. ఆయన్ను శోకసాగరంనుంచి తేల్చి మరికొన్ని వివరాలు రాబట్ట డానికి అప్పలస్వామికి చాలా సేపు పట్టింది. అతనికి ముఖ్యంగా కావలసిన వివరం, శివరావు వ్యాపారములో ఏ స్నేహితుడికి సహాయపడ్డాడూ అన్నది.

శివరావు స్నేహితుడి పేరు విఠల్ రావట. చెప్పాడు.

11

"మిస్టర్ జగన్నాథం హత్యానేరాన్ని ఒప్పుకున్నాడు. అంతు తెలియని ఆవేశం తనచేత ఆ పని చేయించిందనీ శవాన్ని ముక్కలుచేసి మూటకట్టి నదిలో పారవేశాననీ అంగీకరించాడు. అతని భార్య రాణి ఈ కేసునుంచి మిమ్మల్ని విరమించుకో వలసిందిగా కోరింది—" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

"రాణి కోరికను తెలియజేయడానికి మీరిక్కడకు వచ్చారా?" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"అవును—" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

"అయితే వినండి. చెబుతున్నాను. జగన్నాథం నిర్దోషి. ఆ విషయాన్ని అతి త్వరలోనే నేను ఋజువు చేయబోతున్నాను. ఈ పరిస్థితుల్లో నేను కేసునుంచి ఎలా విరమించుకునేది?"

"జగన్నాథం తనకు తానే నేరాన్ని ఒప్పుకుంటే మీరేమి చేయగలరు?"

అప్పలస్వామి—"అతనాడిన అబద్ధానికి కారణమైన పరిస్థితులను బయటపెట్టి—పోలీసులకు తప్పుడు స్టేట్‌మెంట్ ఇచ్చిన అతని నేరానికి శిక్షపడకుండా ఆపగలను."

సుబ్రహ్మణ్యం ఆశ్చర్యంగా అప్పలస్వామివంక చూసి, "చాలా నమ్మకంగా చెబుతున్నారు. జరిగేపనే అంటారా?"

"చూడండి మిస్టర్ సుబ్రహ్మణ్యం. నాకు కేసు అప్పగించడం వరకే మీ వంతు. దాని అంతు చూసేకనే నేను ఆగుతాను. విజయం సాధించానా—నా ఫీజు వసూలు చేయక మానను. నాకై నేనే ఈ కేసును పరిశోధించాను గదా అని డబ్బు యెగవేస్తే ఊరుకోను. రాణి

ఇప్పుడు ఇక్కడ లేదనుకుంటాను. నేనే వెళ్ళి ఆమెను స్వయంగా కలుసుకుంటాను'' అన్నాడు అప్పలస్వామి.

అతని మాటలకు యేం జవాబు చెప్పాలో తెలియక సుబ్రహ్మణ్యం అక్కడ్నించి వెళ్ళిపోయాడు. తర్వాత అప్పలస్వామి స్వంతకార్లో డ్రయివ్ చేసుకుంటూ రాణి ఊరు వెళ్ళి ఆమెను కలుసుకున్నాడు.

''మీకు చాలా శ్రమ యిచ్చాను. మన్నించండి—'' అంది రాణి.

''మన్నించాను. నేను చెప్పేది వినండి—'' అన్నాడు అప్పలస్వామి. ''మీ ఆయన నిరపరాధి. ఆ విషయం ఋజువు చేయడానికి అనువయిన సాక్ష్యాలు నా దగ్గర వున్నాయి. కాబట్టి కేసు వదులుకో నక్కరలేదు.''

రాణికళ్ళు ఆశగా మెరిసినా అంతలోనే ఆ మెరుపు మాసిపోయింది. ''మా విషయం మర్చిపోండి. ఆయన నేరం చేసినట్లు స్వయంగా ఒప్పుకున్నారు'' అంది.

''అంతేగదా—అందుకారణం చెబుతాను. ఈహత్య కేసుకు సంబంధించిన మనుషులు మిమ్మల్ని అవమానాలకు గురిచేస్తామని బెదిరించి వుంటారు. హత్య కేసుల్లో యిది సర్వ సాధారణం. కాబట్టి మీరేమీ భీతి చెందనక్కర్లేదు. మీకు ఈ అప్పలస్వామి రక్షణ లభిస్తోంది. మీ వంటి మీద ఈగకూడా వాలదు. ఇప్పుడు చెప్పండి. మీ ఆయన ప్రాణాలు రక్షించగల శక్తి నాకుంది. రక్షించ మంటారా?'' అన్నాడు అప్పలస్వామి.

రాణి చటుక్కున అప్పలస్వామి పాదాలమీద వ్రాలి ''మీరు దైవస్వరూపులు. నా భర్తకు మించిన పెన్నిధి లేదు నాకు. ఒకరికొకరంగా ఇంతకాలం బతుకుతున్నాం. మీరాయన్ని రక్షిస్తే అంతకంటే ఇంకేమీ కోరుకోను'' అంది.

అప్పలస్వామి ఇబ్బందిగా వెనక్కు కదిలి "మనుషుల్లో రాక్షసులూ వుండరు. దేవుళ్లూ వుండరు. పరిస్థితులే వాళ్ళ నలా తయారుచేస్తాయి. నేను దేవుణ్ని కాను. దైవస్వరూపుణ్ని కాను. నేనే దేవుణ్నయితే కొందర్ని శిక్షించడమూ, కొందర్ని రక్షించడమూ ఎందుకు జరుగుతుంది. మంచివాళ్ళను ఆపదల పాలుకాకుండా కాపాడినట్లే చెడ్డవాళ్ళ ప్రవర్తనను సరిచేసి మనను మార్చగలగాలి. నేను పరిశోధనకు దిగాకనే మీ ఆయనకు బెదిరింపు అందింది. అంటే నేను దుర్మార్గులను సంస్కరించడానికి బదులు రెచ్చగొడుతున్నా నన్నమాట!" అప్పలస్వామి అన్నాడు.

రాణి త్వరగా అతనితో బయల్దేరడానికి ఓ సూట్ కేసులో బట్టలు సర్దుకుని వచ్చింది.

అప్పలస్వామి పోలీసు స్టేషన్‌కువెళ్ళి ఇన్‌స్పెక్టర్ రఘునాథ్‌కు రాణిని అప్పజెప్పి క్లుప్తంగా విషయంచెప్పి, "హత్యానేరం ఒప్పుకున్న జగన్నాథంతో కాసేపు మాట్లాడే అవకాశం నాకు ఇవ్వాలి మీరు" అన్నాడు.

"ఎందుకు?" అన్నాడు రఘునాథ్.

"మీ ఉద్దేశ్యం, నా ఉద్దేశ్యంకూడ నిర్దోషులను కాపాడటమే గదా. అటువంటప్పుడు నేను మీకు సహాకరిస్తానంటే, నా సహాకారం వద్దంటారా?" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"వద్దనను" అన్నాడు రఘునాథ్. సులభంగా పరిష్కారమయ్యే కేసుల్లో డిటెక్టివ్‌ల జోక్యం మంచిది కాదని అనుభవజ్ఞుడయిన అతని కొలీగ్ చెబుతుండేవాడు. కానీ అందమయిన రాణిముఖం, అర్ద్రమయిన ఆమెకళ్ళు చూసి, ఆమె తరఫున వచ్చిన అప్పలస్వామిని వారించాలని అతననుకోలేక పోయాడు. జగన్నాథం నిర్దోషి అని

తెలిస్తే బాగుండునని ఆ క్షణంలో అతనికి అనిపించింది. ఇదివరలో అతను రాణిని చూసినా—ఒక సాక్షిగా తప్ప ఆడదిగా పరికించలేదు.

అప్పలస్వామి, జగన్నాథాన్ని కలుసుకుని "మిస్టర్ జగన్నాథం. మరోసారి నాగురించి చెప్పుకుంటున్నాను. నాపేరు డిటెక్టివ్ అప్పలస్వామి. విఠల్ రావు హత్య కేసును నేనే పరిశోధిస్తున్నాను. ఇంతవరకూ నేను పరిధించిన దాన్నిబట్టి నువ్వు నిర్దోషివని తేలింది. నిన్ను నేను రక్షించగలను. ఇప్పుడు నువ్వు నాకు నేనడిగిన ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పి సాయపడాలి" అన్నాడు.

జగన్నాథం విషాదంగా నవ్వి "నేను హంతకుడ్ని. కాదనడానికి మీరెవరు?" అన్నాడు.

"నీ భార్యకు పూర్తి పోలీసురక్షణ లభిస్తోంది. ఆమె మాన ప్రాణాలకు నేను హామీ. ఇప్పుడు చెప్పు. నువ్వు హంతకుడివేనా?"

జగన్నాథం ఆశ్చర్యంగా అతనివంక చూసి, "మీ మాటలకు నేను మోసపోను. నా మనోబలాన్ని, నిజాయితీని మీరు పరీక్షిస్తున్నారు. నేను మాటతప్పను. నేను హంతకుణ్నే!" అన్నారు.

అప్పలస్వామి పకపకా నవ్వి, "రఘునాథ్‌ను పిలవమంటావా?" అన్నాడు.

జగన్నాథం మాట్లాడలేదు. అప్పలస్వామి వెళ్ళి రఘునాథ్‌ను పిల్చుకువచ్చి, "మిస్టర్ రఘునాథ్! యితని భార్య రాణికి పోలీసురక్షణ లభించిందంటే యితను నమ్మడంలేదు. నేను హంతకుల తరఫునుంచి తనను పరీక్షించడానికి వచ్చిన మనిషిగా భావిస్తున్నాడు"— అన్నాడు.

"మిస్టర్ జగన్నాథం! ఇతను డిటెక్టివ్ అప్పలస్వామి.

ఈ కేసులో నువ్వు నిర్దోషివని భావిస్తోన్నాడు. నీ భార్యకు ప్రమాదాన్ని శంకించి నువ్వు నిజం చెప్పడము లేదని ఇతని అనుమానం. నీభార్య రాణికి ప్రభుత్వం పూర్తి రక్షణ ఏర్పాట్లు చేస్తుందని బాధ్యతగల ప్రభుత్వోద్యోగిగా నీకు నేను హామీ ఇస్తున్నాను. నిర్దోషులను రక్షించాలనీ, నిరపరాధులకు శిక్షపడకుండా కాపాడాలనీ పోలీసులుకూడా కోరుకుంటారని నువ్వు గ్రహించక పోవడం నాకు చాలా బాధగా వుంది. ఇప్పుడయినా నీకు తెలిసిన నిజం చెప్పు'' అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ రఘునాథ్.

''నా రాణికి పకడ్బందీగా రక్షణ యేర్పాట్లు జరిగాయా?'' అన్నాడు జగన్నాథం.

''పోనీ ఆమె సమక్షంలోనే నీకు తెలిసిన నిజాన్ని చెబుతావా?'' అనడిగాడు అప్పలస్వామి.

''ఈ కేసులో నా పాత్ర యేమిటో చెబుతాను'' అన్నాడు జగన్నాథం.

''మిస్టర్ రఘునాథ్ రాణిని ఇక్కడకు తీసుకవచ్చే యేర్పాట్లు చేయండి'' అన్నాడు అప్పలస్వామి.

13

''నన్నేనా పిలిచారు?'' అన్నాడు జగన్నాథం ఆశ్చర్యంగా.

''అవును మిమ్మల్నే!'' అంది సావిత్రి.

''ఎందుకు?''

''నేను ఆడ—మీరు మగ—అందుకే!'' అంది సావిత్రి.

జగన్నాథం యిబ్బందిగా ముఖంపెట్టి ''నాకు పెళ్ళయింది'' అన్నాడు.

''నాకూ పెళ్ళయింది'' అంది సావిత్రి.

''మీ మాటలు నాకర్థంకావడంలేదు'' అన్నాడు

జగన్నాథం.

"నేను నా భర్తనుండి విడాకులు పొందాలనుకుంటు న్నాను. అందుకు మీ సాయం కావాలి?" అంది సావిత్రి.

"నేను లాయర్ని కాను" అన్నాడు జగన్నాథం.

"లాయరక్కర్లేదు. మగవాడైతే చాలు" అని నవ్వింది సావిత్రి. తర్వాత ఆమె తన పథకాన్ని వివరించి చెప్పింది. సావిత్రి. జగన్నాథాన్ని మరిగినట్లు ఆమె భర్త విశల్ రావు నమ్మేటన్ని వేశాలలో జగన్నాథం పాల్గోవాలి. సహజత్వం కోసం జగన్నాథం ఎంతదూరం వెళ్ళినా, ఆఖరికి తన మానాన్ని దోచుకున్నా యిష్టమేనని సావిత్రి చెప్పింది.

"విడాకులకోసం యింతకు తెగిస్తారా?" అన్నాడు జగన్నాథం.

"ఏంచేయను? నాభర్త నన్ను పశువుకన్న హీనంగా చూస్తున్నాడు. ఆయన్ను నేను భరించలేను. ఎలాగో అలా వదుల్చుకోవాలి. మీ గురించి నాకు తెలుసు. నేనెన్నుకున్న పద్ధతిలో నాకు సహకరించడానికి చాలా మంది మగవాళ్ళు ముందుకు వస్తారని నాకు తెలుసు. నా అందం అటువంటిది. మీకు పెళ్ళి అయియుండకపోతే భర్తగా మిమ్మల్నే ఎన్నుకుని వుండేదాన్ని. మనసున్న మనిషిగా సహకరించగలిగినది మీరొక్కరేనని నాకు అనిపించింది" అంది సావిత్రి.

భర్త ఆమెను యెలా హింసిస్తున్నాడో చాటుగా వుండి చూసే అవకాశం జగన్నాథానికిచ్చింది సావిత్రి. సావిత్రి ప్రోత్సహించగా మనసున్న మనిషిగా నేకాక, ఒక మగవాడిగా కూడా అతనామెతో పరిచయం పెంపొందించుకున్నాడు. వచ్చిన అవకాశాన్ని వదులు కునేటంత స్థాయికి అతని నైతికవిలువలు చేరుకున్నట్లు

లేదు.

ఒకరోజు విఠల్ రావు అతన్ని హెచ్చరించాడు "నీ సంగతి నాకు తెలిసింది. సావిత్రిని నేను వదులుకోలేను కాబట్టి క్షమించి ఏలుకోగలను. నువ్వుమాత్రం మరోసారి నా భార్యజోలికి వచ్చావో నీపని సరి!"

"నీ భార్య బరితెగించిన మనిషి. విడాకులివ్వడం మంచిది" అంటూ జగన్నాథం ఓ ఉచితసలహా పారేశాడు.

"నా సంగతి నీకు అనవసరం. నీ సంగతి చూసుకో" అని విఠల్ రావు వెళ్ళిపోయాడు.

అయితే కొద్దిరోజుల్లోనే ఇద్దరూ మళ్ళీ విఠల్ రావుకి దొరికిపోయారు. విఠల్ రావు అగ్గిమీద గుగ్గిలమయ్యాడు.

"నాకు జగన్నాథమంటే యిష్టం. నేనతన్ని వదలను. నా ప్రవర్తన మీకు నచ్చకపోతే విడాకులిచ్చేయండి" అంది సావిత్రి.

విఠల్ రావు భార్య మాటలకు విస్తుపోయాడు_"ఆఖరికి యిందవరకూ వచ్చిందన్నమాట వ్యవహారం. నా సంగతి నీకు తెలుసుగా. ప్రతీకారంగా ఈ జగన్నాథంగాడి పెళ్ళాంబ్రతుకు నవ్వులపాలు చేస్తాను. దాన్ని నడివీధుల్లో పిచ్చిదని చెప్పి నగ్నంగా నడిపిస్తాను" అంటూ అరిచాడు.

జగన్నాథం హడలిపోయాడు. అతను విఠల్ రావు మీద చేయి చేసుకోబోయి భంగపడ్డాడు.

"నా గురించి మీ భార్యకు అన్యాయం జరగడం సహించలేను" అంది సావిత్రి. ఆఖరు హెచ్చరికగా విఠల్ రావు "మళ్ళీ ఈ దరిదాపులకు వచ్చావో అన్నంత పనీ చేస్తాను" అన్నాడు.

జగన్నాథం వెళ్ళిపోయాడు. మళ్ళీ సావిత్రివైపు చూడకూడదనుకున్నాడు. కానీ ఆమె అతన్ని ఆహ్వానా

లతో మతిపోగొట్టింది. అలవాటుపడ్డ జగన్నాథం ప్రాణం ఊరుకోలేకపోయింది.

"నా భార్యపు రెండువిధాల అన్యాయం చేసినట్లవుతుంది" అంటూ వాపోయాడు జగన్నాథం తన బలహీనతను నిందించుకుంటూ, సావిత్రిని దగ్గరగా తీసుకుంటూ.

"దగ్గర ఈ కత్తి వుంచుకోండి. ఆయనవస్తే పొడిచేయండి. గుట్టు చప్పుడు లేకుండా కప్పెట్టేద్దాం" అంది సావిత్రి.

ఆ క్షణంలో కలిగిన ఆవేశంలో అలాగే చేయాలనిపించింది జగన్నాథానికి. దురదృష్టవశాత్తూ విఠల్ రావు వాళ్ళిద్దరూ ఉండగా రంగప్రవేశం చేసి, "నా ఆఖరు హెచ్చరిక కూడా అయిపోయింది. ఇక మీకు బుద్ధిరాదు" అంటూ అరిచాడు.

జగన్నాథం భయపడ్డాడు కానీ కత్తి అందుకున్నాడు. విఠల్ రావు మెరుపు వేగంతో జగన్నాథాన్ని ఎదుర్కొని అతని కత్తిని లాక్కొగలిగాడు. ఇప్పుడు కత్తి విఠల్ రావు చేతిలో వుంది. జగన్నాథం ప్రాణభయంతో వణుకుతున్నాడు.

"ఎందుకూ పనికిరాని చేతకాని చవటవి. నీకీ హీరో బుద్ధులెలా వచ్చాయో తెలియడంలేదు—తెలుసుకోకుండానే చంపేస్తున్నాను..." అన్నాడు విఠల్ రావు.

జగన్నాథం సావిత్రి వంక దీనంగా చూశాడు. నీ మూలంగానే నాకీ చిక్కులొచ్చాయన్న భావం ఆ చూపుల్లో వుంది.

"తప్పంతా వాడి. అతన్ని వదిలేయండి—" అంది సావిత్రి.

"నీడినీ వదలను, పీడి పెళ్ళాన్నీ వదలను" అన్నాడు

విటల్ రావు.

"నాకు నిజంగా బుద్ధివచ్చింది" అన్నాడు జగన్నాథం.

"వస్తే వచ్చి ఉండవచ్చు కానీ చాలా ఆలస్యంగా వచ్చింది" అన్నాడు విటల్ రావు.

సావిత్రి, జగన్నాథం అతన్ని చాలాసేపు బ్రతిమలాడారు.

ఆఖరుకు విఠల్ రావు ఇలాగన్నాడు. "తప్పు చేసినందుకు శిక్ష తప్పదు. నిన్ను స్వయంగా ఆహ్వానించిన తప్పుకు ఈ సావిత్రి నిన్ను స్వయంగా నేరస్థుణ్ణి చేసి పోలీసులకు అప్పగించాలి. నేను నీ చేతుల్లో హత్యచేయబడ్డట్టు ఈమె పోలీసులకు కల్పించి చెబుతుంది. కొంతకాలం నువ్వు జైల్లో హంతకుడి పేరుతో పడివుండు. తర్వాత నేను బయటకు వచ్చి నిన్ను రక్షిస్తాను."

జగన్నాధానికిది నచ్చలేదు కానీ రాణి క్షేమం కోరి సావిత్రి వెంటనే ఒప్పుకుంది.

విఠల్ రావ్ మాయమయ్యాడు. జగన్నాథం హంతకుడయ్యాడు. తనకు తెలిసిన కథ బయటపెడితే రాణికి ప్రమాదమున్నదన్న భయంతో, జగన్నాథం తను నిర్దోషినని చెప్పడం మినహా యింకేమీ చేయలేకపోయాడు.

రాణి అప్పలస్వామిని పరిశోధనలోకి దింపడంతో కొన్ని కొత్త చిక్కులు వచ్చాయి. సావిత్రి జైల్లో ఉన్న జగన్నాధాన్ని కలుసుకుని రాణి చేసిన పొరపాటు వివరించి, "ఆమె ఇప్పుడు చాలా ప్రమాద పరిస్థితుల్లో ఉంది. నువ్వు నేరం ఒప్పుకుంటే తప్ప విటల్ రావు బయటపడే పరిస్థితులు రావు" అంది.

"విటల్ రావు బయటపడేలోగా నన్ను ఉరితీస్తే?"

అన్నాడు జగన్నాథం.

"అలా ఎన్నటికీ జరుగదు..." అంది సావిత్రి.

నిరాశా నిస్పృహల మధ్య వ్రేలాడుతున్న జగన్నాథం ప్రస్తుతం తనున్న పరిస్థితుల్లో కనీసం రాణిని కాపాడడం తన కర్తవ్యమని భావించి, సావిత్రి చెప్పిన ప్రకారం చేశాడు.

14

"ఈ కథ విని నవ్వాలో, ఏడ్వాలో తెలియడం లేదు" అంది రాణి.

"ఏం?" అన్నాడు రఘునాథ్.

"వివాహమయ్యిండీ పరస్త్రీతో సంపర్కం పెట్టుకుని కోరి ఆపదలు తెచ్చుకున్నాడు నా భర్త. ఆ కారణంగానే నాకూ ప్రమాదం వచ్చింది. నన్ను ప్రమాదం నుంచి రక్షించడంకోసం తన ప్రాణాలుకూడా త్యాగం చేస్తున్నాడు భర్త. నామీది ప్రేమ ఆయన్ను పరస్త్రీ వ్యామోహం నుండి తప్పించలేకపోయినందుకు బాధపడనా, నామీది ప్రేమతో తన ప్రాణాల్నే త్యాగం చేస్తున్నందుకు సంతోషించనా?"

"పరస్త్రీ వ్యామోహం తప్పే. నా కష్టే అందుకు కారణం—" అన్నాడు జగన్నాథం.

"జగన్నాథం చెప్పిన కథతో ఈ కేసు పువ్వులా విడిపోయింది" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"నా బొందలా వుంది" అన్నాడు రఘునాథ్ విసుగ్గా.

"అలా కంగారుపడకండి మహాశయా" అంటూ అప్పలస్వామి శివరావు హత్యకేసు వివరాలన్నీ చెప్పి, "విటల్ రావును మీ డిపార్టుమెంటు వీలైనంత తొందరగా పట్టుకోవాలి" అన్నాడు.

"జగన్నాథం కట్టుకథను నమ్మమంటారు" అన్నాడు

రఘునాథ్.

"జగన్నాథంలో కనీసం ఒక్క నిజముంది. మీరను కున్న రోజున విటల్ రావు చావలేదు. ఆ తర్వాత కొద్ది రోజులకు ఇంకో హత్య చేశాడు. అందుకు తిరుగులేని సాక్ష్యముంది..."

రఘునాథ్ ఇంకా ఆలోచనలో వున్నాడు. అప్పల స్వామి మళ్ళీ అందుకుని, "విటల్ రావు సామాన్యుడు కాడు. అశనూ, సావిత్రీ కలిసి చాలా పెద్ద పథకమే వేసి జగన్నాధాన్నిందులో ఇరికించారు. విటల్ రావు దేశంలో భారీ ఎత్తున స్మగ్లింగ్ సాగిస్తున్న ఓ ముఠాకు నాయకుడు. తెలివిగా పథకాలు వేసి అమాయకులను వారికి తెలియ కుండానే తన స్మగ్లింగ్ వ్యవహారాలకు వాడుకుంటు న్నాడు. తనపై ప్రభుత్వానికి అనుమానం వచ్చిందన్న విషయం తెలియగానే హత్య పేరుతో అండర్ గ్రౌండ్ కు వెళ్ళిపోయాడు. తను సాధించవలసిన కార్యాలను త్వరగా ముగించుకుని మారు పేరుతో విదేశాలకు వెళ్ళిపోవాలను కున్నాడతను. ఆ సందర్భంలో శివరావు పోలీసులకు స్మగ్లింగ్ వ్యవహారాన్ని గురించిన సమాచారం అంద జేయాలనుకున్నాడు. శివరావు తనకు తెలియకుండానే స్మగ్లింగ్ లో సాయపడుతూ అనుకోకుండా ఆ విషయం గ్రహించినట్లున్నాడు. శివరావు ఉద్దేశ్యం తెలియగానే విటల్ రావు అతన్ని స్వయంగా మట్టుబెట్టాడు. ఆ విషయం అనుకోకుండా చిత్రీకరించబడింది. దాని సాయంతో రహస్యంగా జరిగిన ఒక హత్య ప్లస్ ఇంత కథ బయట పడ్డాయి" అన్నాడు.

"నేను నిజంగా విడుదలవుతానంటారా?" అన్నాడు జగన్నాథం.

"నిస్సందేహంగా. విటల్‌రావును పట్టుకున్నవాళ్ళకు మంచి బహుమతి వుంది. అయితే అందులో వాటా మీకు రాదు." అన్నాడు అప్పలస్వామి.

* * *

"యు ఆర్ రియల్లీ బ్రిలియంట్" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

"ఒక పెద్ద స్మగ్లింగ్ ముఠాను పట్టి ఇవ్వడానికి కారణభూతులైన మీ ఫిల్ముకు ప్రభుత్వం కనీసం లక్ష రూపాయలను బహుమతిగా ఇస్తుందనుకుంటాను—" అన్నాడు అప్పలస్వామి—సుబ్రహ్మణ్యం తన్ను అభినందిస్తూ అన్న మాటలను విననట్లు నటిస్తూ.

"నా ఎక్స్‌పరిమెంటులో కొత్తరకం కథ తయారు చేసి మంచి ఫిల్మ్ తీసి—అటు పేరూ, ఇటు డబ్బుకూడా సంపాదించాలనుకున్నాను. కానీ ఏ కథా తయారవకుండానే నా నాలుగు రీళ్ళ ఫిల్మ్ లక్షరూపాయలు లాభం తెప్పించేలాగుంది" అన్నాడు ఆనంద్.

"బహుశా అందుకు నేనే కారణమనుకుంటాను—" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

"హత్య చేయనివాడు హంతకుడు. హత్య చేసినవాడు హతుడు. చాలా తమాషాగా ఉంది ఆనంద్ గారూ-మీరో క్రైమ్ పిక్చర్ తీయకూడదూ?" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

"వద్దండీ-మళ్ళీ నాలుగురీళ్ళ పిక్చరే తీద్దామనుకుంటున్నాను. అయితే నాకింతో అచ్చివచ్చిన నాల్గో రీలు ఎక్కడ ఎప్పుడు ఎలా తీయాలో బాగా ఆలోచించాలి" అన్నాడు ఆనంద్ నవ్వుతూ.

—:ఐపోయింది:—